

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4XEObd/2/2026                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8306210285                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.04.2026                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Lenka Praženková         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2026:8306210285.2 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivce Čelkovej, v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej G. S., rod. S., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. XXX, I. J. Y., o vymoženie 2 589,45 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/672/2006, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 20CoE/174/2013-87 zo dňa 29.01.2014, takto

### rozhodol:

- I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- III. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .
- IV. Povinnej nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .
- V. Povinnej nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 20CoE/174/2013-87 zo dňa 29.01.2014 potvrdil uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8Er/672/2006-22 zo dňa 02.04.2012, ktorým súd prvej inštancie zastavil exekučné konanie z dôvodu, že sa vymáha plnenie zo spotrebiteľskej formulárovej zmluvy a rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Spotrebiteľ si ju osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky videl súd videl aj v neprimeranej vzdialenosti miesta rozhodcovského konania. Odvolací súd zároveň zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania a predloženie veci Súdnemu dvoru Európskej únie s navrhovanými prejudiciálnymi otázkami.

2. Oprávnená proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie a vo výroku, ktorým odvolací súd návrh na prerušenie konania zamietol, podala odvolanie.

3. Odvolanie oprávnená odôvodnila tak, že súd svojim postupom odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a) OSP, taktiež z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP, keď nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c) OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s ustanovením § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a zároveň z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia.

4. Dovolanie oprávnená odôvodnila tým, že súdy oboch inštancií rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a) OSP); ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b) OSP); súdy opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d) OSP), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu; vo veci nebol podaný návrh na začatie konania, hoci bol zo zákona potrebný (§ 237 písm. e) OSP, keď inter alia súdy oboch stupňov interpretovali a následne aplikovali ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z.). Ďalej namietala, že oprávnenej sa odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) OSP) tým, že súdy nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie. Rovnako namietala, že konanie súdov je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) OSP) a tiež, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) OSP). Oprávnená žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Oprávnená zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Súčasťou dovolania bol tiež návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia, ktorý dovolateľka odôvodnila tým, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie oprávnenej bolo súdu doručené dňa 23. apríla 2014. Následne dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP). S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové ustanovenia § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

6. Pokiaľ ide o odvolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 20CoE/174/2013-87 zo dňa 29.01.2014, dovolací súd dáva do pozornosti, že oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už stranou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne

obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak isto podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1OboE/6/2013; sp. zn. 1OboE/92/2013, sp. zn. 1OboE/113/2014, sp. zn. 1OboE/178/2014, sp. zn. 1OboE/153/2014, sp. zn. 4OboE/45/2013, sp. zn. 4OboE/140/2014) s tým, že a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 OSP, § 10 ods. 1 a 2 OSP, resp. § 34 a § 35 CSP). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými. Napriek uvedenému súd pre úplnosť dodáva, že z obsahu spisu je zrejmé, že odvolanie oprávnenej bolo podané oneskorene (uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené oprávnenej dňa 24.03.2014 a odvolanie bolo podané dňa 22.04.2014).

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná poverená zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b) CSP), najskôr skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

8. Vzhľadom na dátum podania dovolania (23. apríl 2014) a prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania oprávnenej posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

9. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

10. Oprávnená dovolaním napadla uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 OSP. Napadnuté rozhodnutie nevykazuje znaky žiadneho z týchto uznesení, preto prípustnosť dovolania oprávnenej z ustanovenia § 239 OSP nevyplýva.

11. V zmysle § 237 ods. 1 OSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a) až g) tohto ustanovenia).

12. V zmysle § 237 ods. 2 OSP ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým sa rozumie zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

13. Dovolaním napadnuté uznesenie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania oprávnenej nevyplýva ani z ustanovenia § 237 OSP.

14. Vzhľadom k tomu, že oprávnenou podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 OSP, ani podľa § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c) CSP odmietol dovolanie oprávnenej ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

15. Súčasťou dovolania oprávnenej bol aj návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1

písm. c) OSP, ktorý dovolateľka podala pre prípad, že sa dovolací súd nestotožní s ňou uvádzanou interpretáciou bodu 33 rozsudku Súdneho dvora zo dňa 4. júna 2009 vo veci Pannon GSM Zrt. proti Erszébet Sustikné Győrfi, C-243/08.

16. Obligatórne prerušenie konania na účely podania prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie upravuje aj Civilný sporový poriadok, a to v ustanovení § 162 ods. 1 písm. c), podľa ktorého súd konanie preruší, ak podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, t. j. podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodný článok 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva). Podľa § 438 ods. 1 CSP je toto ustanovenie možné primerane aplikovať aj v dovolacom konaní.

17. Článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ustanovuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie.

18. V prejednávanej veci sa dovolací súd zaoberal len prípustnosťou dovolania oprávnenej, ktorú posudzoval v zmysle príslušných ustanovení vnútroštátneho procesného práva (§ 236 a nasl. OSP). Pre také rozhodnutie nebolo potrebné aplikovať a interpretovať právo Európskej únie, ani sa zaoberať judikátúrou Súdneho dvora Európskej únie. S poukazom na uvedené skutočnosti dovolací súd návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol.

19. Keďže dovolací súd zamietol návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania a odmietol dovolanie oprávnenej ako neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh oprávnenej na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 243 OSP (resp. § 444 ods. 1 CSP) a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

20. V dovolacom konaní bola úspešným účastníkom povinná, ktorej tak voči oprávnenej vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

21. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.